

3 Евангелля св. Лукі

Вось двое вучняў Езуса ішлі ў вёску, званую Эмаус, якая знаходзілася ў шасцідзесяці стадыях ад Ерузалема. І размаўлялі паміж сабою пра ўсё тое, што адбылося. І калі яны размаўлялі і разважалі між сабою, сам Езус наблізіўся ды ішоў разам з імі. Але вочы іх былі стрыманыя, таму не пазналі Яго.

І Ён сказаў ім: «Пра што гэта вы размаўляеце паміж сабою?» І яны спыніліся, поўныя смутку. Адказваючы, адзін з іх, па імені Кляоп, сказаў Яму: «Ты, напэўна, адзіны, хто жыве ў Ерузалеме і не ведае, што ў гэтыя дні там сталася». І спытаў у іх: «Што?»

Яны сказалі Яму: «Тое, што сталася з Езусам з Назарэту, які быў прарокам магутным у чынах і ў слове перад Богам і ўсім народам; як першасвятары і правадыры нашыя выдалі Яго на смерць і ўкрыжавалі. А мы спадзяваліся, што Ён той, хто павінен вызваліць Ізраэль». †

Лк 24, 13 -35

Сустрэча са Змёртвыхпаўсталым

Мы ведаем амаль на памяць далейшы ход падзей, апісаных у Евангеллі: цярплівае тлумачэнне Езуса сэнсу мінулых драматычных дзён. Потым было запрашэнне вучняў, каб Ён з'еў з імі вячэру. «Застанься з намі, бо ўжо вечарэе і дзень сышоў», - гэта адна з найпрыгажэйшых прапаноў чалавека Богу.... Потым Езус ламаў хлеб. Гэты жэст адкрыў вучням вочы на праўду аб Змёртвыхпаўсталым. Перажыванні гэтага вечара прымусілі іх адразу ж вярнуцца ў Ерузалем з навіной пра нязвычайную сустрэчу. Ці ва ўсім гэтым засталіся актуальнымі папярэднія спадзяванні вучняў, што датычылі вызвалення Ізраіля? А хто ж бы пра іх памятаў? Гэтыя некалькі кіламетраў пройдзенай разам дарогі ў Эммаус змянілі ўсё, што выдавалася такім важным, а што людская вераломнасць і грубае насілле пераўтварылі ў руіны. Езус меў іншыя планы, іншы від вызвалення, што выходзіў па-за мury Ерузалема. Якія я маю спадзяванні ў адносінах да Бога? Ці не прагляджу нагоды, каб запрасіць Яго ў сваё жыццё, каб мне быў дадзены досвед вучняў з Эммаус?

Кс. Яраслаў Грынашкевіч